

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko S. F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2010 r.,

na skutek skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 października 2008 r., sygn. akt II Ca (...) [(WSC (...))],

odrzuca skargę i oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 15 października 2008 r. Sąd Okręgowy w K., rozpoznając sprawę z powództwa J. M. przeciwko S. F. o zapłatę, oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 2007 r.

Pozwany S. F. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w K. podnosząc, że poniósł szkodę w postaci „powstania tytułu wykonawczego opiekującego na kwotę 6 100 zł, który stwierdza, że pozwany jest dłużnikiem, a więc po stronie pasywów występuje w majątku pozwanego kwota 6 100 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła, ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru.

Pojęcie szkody nie zostało w art. 424¹ § 1 k.p.c. zdefiniowane; przyjmuje się, że może nią być zarówno szkoda majątkowa, jak i niemajątkowa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2007 r., IV CNP 192/07, nie publ., oraz z dnia 19 marca 2008 r., III CNP 10/08, OSNC-ZD 2009, nr A, poz. 3). Należy przyjąć, uwzględnivszy przede wszystkim charakter oraz cele skargi unormowanej w wymienionym przepisie, że szkodą o charakterze majątkowym jest każdy uszczerbek w majątku poszkodowanego, musi on mieć jednak charakter rzeczywisty, nie hipotetyczny, spodziewany lub „odłożony” w czasie. Wskazywane przez skarżącego „pasywa” w jego majątku, wynikające z tytułu wykonawczego, tj. tytułu egzekucyjnego, którym jest zaskarżony wyrok, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c.; ta szkoda, uzasadniająca odpowiedzialność państwa, powstanie – oczywiście po spełnieniu pozostałych przesłanek jej wystąpienia – dopiero po wykonaniu tytułu, czyli po „wyjściu” z majątku skarżącego kwoty, na którą opiewa tytuł wykonawczy.

W związku z tym należy przyjąć, że nie została spełniona przesłanka przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., a zatem skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna. Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Wniosek powoda o zasądzenie kosztów został oddalony jako spóźniony (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120, oraz z dnia 4 września 2002 r., I CKN 926/00, „Izba Cywilna” 2003, nr 10, s. 48). Idąc śladem tych orzeczeń, należy przyjąć, że pismo wniesione po terminie wskazanym w art. 398⁷ § 1 w związku z art. 424¹² k.p.c. nie wywołuje skutków odpowiedzi na skargę w zakresie kosztów postępowania wywołanego skargą, w związku z czym wniosek o zasądzenie kosztów tego postępowania, zawarty w piśmie określonym jako „odpowiedź na skargę”, złożonym po upływie tego terminu, nie może być uwzględniony.